

گزارش مختصر خانم دیبورا لاینز نماینده خاص سرمنشی ملل متحد برای افغانستان به شورای امنیت ملل متحد

[با سخنرانی ارائه شده مقایسه شود]

نیویارک، ۱۷ دسمبر ۲۰۲۰

* * *

تشکر آقای رئیس،

صبح بخیر، شام بخیر، اعضای شورای امنیت.

من اینجا در حالی صحبت می‌کنم که یکی از با اهمیت ترین سال‌های را که افغان‌ها سپری کردند، پشت سر می‌گذاریم. از آخرین گزارش من بدینسو، جمهوری اسلامی افغانستان و طالبان پیشرفت چشمگیر و خالصانه‌ی را در راستای گفتگوهای صلح انجام داده‌اند. به تاریخ ۲ دسمبر، طرف‌ها اعلان کردند که روی "اصول و طرزالعمل" مذاکرات به توافق رسیده‌اند. متعاقباً، هر دو طرف کمیته‌ی کاری را به منظور بحث روی آجندا تشکیل دادند و هر دو جناح لست موضوعات مورد بحث را با یکدیگر رد و بدل نمودند. این انکشافات ابتدائی بوده ولی بیانگر این مسئله مثبت است که در صورت نیاز، هر دو طرف خواهان تفاهم بوده و قادر به آن می‌باشند.

در اوایل این هفته، پس از نود و سه روز گفتگوهای دوامدار، طرفین توافق کردند که برای بیست روز به تعطیلات بروند. ما امیدوار هستیم که این تعطیلات به طرفین فرصت بدهد که مجدداً یکجا شوند، در میان خود و با دیگران مشوره نمایند، و گفتگوهای شان را با تعهد جدید از سر گیرند. طرفین در واقع تعهد نمودند که پس از تعطیلات کوتاه مدت سه هفته‌ای، به تاریخ ۵ جنوری دوباره به میز مذاکرات برگردند.

من همراه با اعضای تیم‌های بشردوستانه، توسعه و حقوق بشر، اخیراً دوبار به دوحه سفر کردیم تا با طرف‌های افغان و همچنان اعضای جامعه‌ی دیپلماتیک ملاقات کنیم. لازم به ذکر می‌دانم که حین هر دو سفر به دوحه، من با مذاکره‌کنندگان زن ملاقات کردم تا دیدگاه شان را به دست آوریم که ما چگونه می‌توانیم کمک کنیم. همچنان، یوناما تیمی را در دوحه گماشته تا با طرف‌ها و اعضای جامعه جهانی در راستای حمایت از این پروسه کار نمایند.

روی این ملحوظ، می‌خواهم از حکومت قطر بابت میزبانی این گفتگوها و همچنان ایالات متحده و اعضای گروه حمایت کشور میزبان - آلمان، اندونیزیا، ناروی و ازبکستان - به خاطر تلاش‌های دیپلماتیک سپاسگذاری نمایم. امیدوار هستم که تلاش‌های موثرتر را از سوی سایر اعضای جامعه جهانی در عرصه‌های مختلف موجود و انکشافی به منظور افزایش حمایت از روند صلح، شاهد باشیم.

آقای رئیس،

هر نوع صلح دوامدار نیازمند آنست که تحت مالکیت تمام اقوام مختلف افغانستان قرار داشته باشد. این امر تنها زمانی میسر است که روند صلح از آغاز فراگیر بوده و همه اقشار جامعه به شمول زنان، جوانان، اقلیت ها، قربانیان جنگ و رهبران مذهبی در آن سهم معنی دار داشته باشند.

اخیراً ایجاد شورای عالی مصالحه ملی به جمهوری اسلامی مجال خواهد داد تا تهداب گسترده‌ی را برای تحکیم جایگاه مذاکرات خود شکل دهد. به همین ترتیب، طالبان باید نظرخواهی شان با جوامع افغانستان را گسترش و توسعه دهد.

جوانان افغانستان باید یکی از اقشار کلیدی برای هر دو طرف مذاکره کننده باشد. دو سوم شهروندان افغانستان زیر سن ۲۵ سال هستند. این باسوادترین نسل جوان در طول تاریخ افغانستان نیز می باشد. جوانان افغانستان دیدگاه واضح در مورد آینده‌ی کشور شان دارند و ما باید هر نوع تلاش ممکن را در راستای انعکاس صدای آنها انجام دهیم. از این جهت، خوشحال هستیم که شکلا زدران، نماینده جوانان افغانستان امروز اینجا با ما خواهد بود و مشتاق هستیم که یک بار دیگر دیدگاه او را بدانم.

با افتخار می گویم که از طریق برنامه های صلح محلی ما که روی جوانان متمرکز است و در سراسر افغانستان روی دست گرفته می شود، یوناما زمینه را مساعد ساخته تا جوانان افغانستان گفته های شان پیرامون صلح را ابراز نمایند. اخیراً، جوانان اشتراک کننده در ولایت فاریاب قطعنامه‌ی خود را صادر کرده و با اشاره به آتش بس فوری؛ برجسته ساختن جایگاه اسلام در قانون اساسی افغانستان؛ شناسائی اهداف انکشافی متداوم که همه آنها مهم اند؛ و تاکید روی نیاز برای عدالت انتقالی، پیشنهادات قوی شان را مطرح نمودند. اینها نسل جوان افغانستان هستند. صدای آنها باید شنیده شود.

آقای رئیس،

چنانچه همه ما می دانیم، همکاری در سراسر منطقه، آسیای مرکزی و جنوب آسیا برای صلح پایدار ضروری خواهد بود. تجارت و اتصال دوامدار تهداب صلح و رفاه منطوقی را تشکیل می دهد. از اینرو، نهایت مهم است تا از تلاش های منطقه حمایت صورت گیرد و من می خواهم مشخصاً از تلاش های منطقه در راستای مبارزه با مواد مخدر و جرایم سازمان یافته‌ی فراملی که هر دو تهدید جدی برای کشور های منطقه محسوب می شود، یادآوری نمایم و همچنان می خواهم تاکید کنم که این موضوعات بخشی از بحث های گسترده در نشست کمیته‌ی نظارت منطوقی دفتر مبارزه با مواد مخدر و جرم ملل متحد است که من در آن اشتراک نموده بودم؛ کمیته مذکور شامل [کشورهای] آسیای مرکزی، افغانستان، ایران و پاکستان می باشد. باتوجه به تاثیرات مخرب این جرایم بالای مردم افغانستان و منطقه، رسیدگی به این موضوعات در امر ترویج صلح و ثبات در افغانستان و منطقه بسیار ضروری خواهد بود.

در جریان سفر اخیرم به ایران و پاکستان، و اشتراک در نشست هایی که به میزبانی دولت ترکمنستان و مرکز منطوقی ملل متحد برای دیپلماسی پیشگیرانه برای آسیای مرکزی دایر شده بود، با خرسندی می گویم که تعهد فزاینده‌ی را در میان دستاوردکاران منطوقی برای تبدیل کردن صلح به یک واقعیت در افغانستان و همچنان این درک مهم که ثبات منطقه واقعاً نیازمند صلح دوامدار در افغانستان است، را ملاحظه کردم.

آقای رئیس،

متاسفانه، خشونت های مرگبار به عنوان مانع جدی فرار صلح و تهدیدی در مقابل منطقه باقی مانده است. من می پذیرم که ما هنوز در حال جمع آوری اطلاعات سال جاری هستیم، ولی می خواهم تعدادی از آمار و ارقام مقطعی را در مورد تأثیرات خشونت ها یادآور شوم.

در ماه اکتوبر و نومبر، موارد منفجره تعبیه شده باعث تلفات ملکی ۶۰ درصد تلفات ملکی بیشتر در مقایسه با عین زمان در سال گذشته شد. در ریب سوم سال ۲۰۲۰، تلفات اطفال طی سه ماه گذشته ۲۵ درصد افزایش یافت در حالی که حملات بالای مکاتب در عین زمان چهار برابر بیشتر شد. طی ۱۱ ماه نخست سال ۲۰۲۰، قتل های هدفمند توسط عناصر مخالف دولت در مقایسه با عین زمان در سال ۲۰۱۹ تقریباً ۴۰ درصد افزایش یافت.

از این جهت، جای تعجب نیست که شاخص صلح جهانی در سال ۲۰۲۰ افغانستان را برای دومین سال متوالی ناامن کشور جهان ارزیابی کرد.

این ارزیابی تأثیرات روانی خشونت را نشان می دهد: چنانچه یکتن از مقامات افغانستان اخیراً برایم گفت، "حس و برداشت خشونت و ناامنی بیشتر از هر وقت دیگر می باشد. به عنوان نمونه، تنها از آغاز نومبر بدینسو، دو حمله جداگانه ی راکتی در کابل، حمله بالای دانشگاه کابل، میزان بلند درگیری های در ولایت های هلمند و کندهار، و بمب گذاری وحشیانه در ولایت بامیان بالای اعتماد مردم که از قبل شکنند بود، آسیب وارد کرده و باعث افزایش ترس از وقوع تهدیدات تروریستی شده است. من از همه کشور های می خواهم که کماکان بالای طرف های درگیری فشار وارد کند تا خشونت ها را به گونه ی دوامدار تقلیل داده و من امیدوار هستم که این مسئله (کاهش خشونت ها) حین ادامه ی گفتگوها، یکی از اولویت های اساسی باقی بماند.

انتقال امنیتی فعلی توام با آغاز خروج نیروهای بین المللی باعث شده تا شهروندان افغانستان نگرانی فزاینده داشته باشند. طی ماه های آینده، فکر می کنم که انتقال بزرگ امنیتی به یکی از موضوعات عمده در گفتگوها میان مقامات افغانستان، کشور های منطقه، و جامعه جهانی مبدل خواهد شد.

با آنهم، آقای رئیس، در کنفرانس ۲۰۲۰ افغانستان در ژنیو، جامعه جهانی گرد هم آمده و یکبار دیگر روی حمایت مالی شان به افغانستان تأکید نمودند. این کنفرانس فراتر از توقع بود، و من به دولت افغانستان و فنلند که میزبانی مشترک آن را به عهده داشتند، بابت این موفقیت تبریک می گویم. تعهدات سخاوتمندانه و قابل ملاحظه در شرایط مالی فعلی، افغانستان را قادر خواهد ساخت تا اولویت های انکشافی عمده خود را تعقیب کرده و خدمات اساسی را به شهروندان ارائه نماید.

ولی این [کنفرانس] تنها در مورد پول نبود. کنفرانس مذکور در رابطه به گفتگوهای بسیار مهم نیز بود. یوناما سه نشست بلند پایه را دایر کرد: یکی در مورد همکاری های منطقوی؛ دیگری پیرامون صلح-امنیت-انکشاف-اتصال-مکعب روبیکی که وقتی ما برای روبرو شدن با چالش ها در سال های اخیر به پیش می رویم، باید درک گردد؛ و نشست بلند پایه ی که سکتور خصوصی افغانستان در آن اشتراک کردند تا چگونگی حرکت به سوی خودکفائی در این فضای جدید صلح را مورد بحث قرار دهند. این نشست ها دیدگاه های متفاوت در راستای رسیدگی به چالش های حکومتداری و رشد اقتصادی را به ژنیو انتقال داد.

ولی بالاتر از همه، این کنفرانس پیام واضحی به مردم افغانستان داد که: جامعه جهانی هنوز هم در کنار شما ایستاده است. اعلامیه ی کنفرانس که بیشتر از ۶۰ کشور آن را تصویب کرد، مجدداً روی حمایت تأکید کرد و من می خواهم از [این اعلامیه]

نقل قول کنیم: "یک افغانستان واحد، مقتدر، صلح آمیز و دموکراتیک". [این اعلامیه] توسط ۶۶ کشور تصویب شد. سه روز بعد، این پیام در نشست شورای وزرای خارجهی سازمان همکاری های اسلامی در نیجر انعکاس یافت و در آنجا کشور های عضو تعهد شان مبنی بر "کمک به افغانستان در راستای نیل به صلح دوامدار، انکشاف پایدار، نوسازی و بازسازی" را اعلام نمودند. همچنان، آنها یک بار دیگر خواهان آتش بس شدند.

با آنهم، لازم به ذکر است که تمویل کنندگان این را واضح ساختند که مساعدت های مالی سخاوتمندانه آنها مشروط می باشند. در کمتر از یک سال، ما - دولت و تمویل کنندگان - یک بار دیگر در نشست مقامات عالیرتبه گرد هم جمع می شویم تا پیشرفت ها در عرصه های این تعهدات را بررسی کنیم. حفظ مساعدت های مالی به میزان فعلی نیازمند پیشرفت های محسوس در عرصه های صلح، حکومتداری، حاکمیت قانون، بدون شک مبارزه با فساد، و حقوق بشر به ویژه حقوق زنان خواهد بود.

اکنون وقت برای از دست نیست، و امور مانند گذشته نخواهد بود. روی این ملحوظ، ما کار را با دولت افغانستان و همکاران توسعوی به منظور توضیح اولویت های اصلاحی آغاز کرده ایم. مشترکاً ما می توانیم اطمینان حاصل کنیم و اطمینان حاصل خواهیم کرد که مساعدت تمویل کنندگان به مقصد مورد نظر به مصرف می رسد: ایجاد نهاد های قوی و پاسخگو؛ عرضه خدمات به مردم افغانستان.

با آنهم، آقای رئیس،

متأسفانه، افغانستان هنوز هم یکی از خطرناک ترین مکان های جهان برای خبرنگاران باقی مانده است، و می خواهم این مسئله را امروز تذکر دهم. تنها امسال، شش خبرنگار جان های شان را از دست دادند بدون اینکه هیچ مسئولیتی متوجه مرتکبین شده باشد. همچنان، یازده مدافع حقوق بشر جان های شان را از دست دادند و تعداد زیادی مجروح شدند و هنوز هم با تهدید مواجه می باشند.

اینگونه حملات به هیچ عنوان قابل توجیه نمی باشند. آنها صدای مردم را درست هنگامی خاموش می سازند بیشترین نیاز برای گفتگوها احساس می شود. از اینرو، من از دولت می خواهم که تدابیر موثر را جهت مصئونیت رسانه ها روی دست گرفته و اعمال جرمی علیه خبرنگاران را مورد تحقیق و پیگرد عدلی قرار دهد. همینگونه، طالبان باید از هر نوع حمله بالای اهداف ملکی خودداری نمایند. طالبان باید نقش کلیدی را که امروزه رسانه ها و جامعه مدنی به مثابهی عضو مهم جامعه جهانی در افغانستان ایفاء می کنند، درک کنند.

آقای رئیس،

مانند اکثر کشورهای جهان، افغانستان اکنون با موج جدید کووید - ۱۹ مواجه می باشد. تأثیرات این وباء از قبل خیلی زیانبار بوده است. و اکنون ما به سوی موج دوم [این وباء] در فصل زمستان می رویم که به نظر می رسد مخرب تر از موج نخست در فصل بهار خواهد بود. گرسنگی و سوء تغذیه افزایش یافته است، و معیشت از هم پاشیده که مشخصاً زنان و اطفال از آن متاثر شده است.

همچنان، خانواده بزرگ ملل متحد، در هماهنگی با دولت و جامعه مدنی، تلاش نموده تا اطمینان حاصل نماید که تدابیر برای رسیدگی به این وباء روی دست گرفته شده است. تنها در این هفته، من و رئیس جمهور تیم SWAT را ایجاد کردیم و روی آن متمرکز خواهیم بود تا روزانه از [صدا شنیده نشد] نظارت نماید. من کشور های عضو را ترغیب می کنم که فعالیت های

بشردوستانه را سخاوتمندانه تمویل نمایند. ما باید اطمینان حاصل نمائیم که آسیب پذیرترین مردم افغانستان حین شیوع وبای کرونا فراموش نمی شوند.

آقای رئیس،

از آنجائیکه سال رو به اتمام است، ما باید بپذیریم که سال ۲۰۲۰ تغییر عمیق را در کشور به ارمغان آورد که شامل امضای توافقنامه میان طالبان و ایالات متحده، اعلامیه‌ی مشترک ایالات متحده و دولت افغانستان، سه ماه گفتگوهای میان افغانان، تجدید تعهدات تمویل کنندگان بین المللی، و تجدید تلاش برای همکاری های منطقوی می شود. همه‌ی اینها در جریان حکومت جدید در کابل صورت گرفته است.

با توجه به این همه، آقای رئیس، این یک سال بزرگ بود.

ولی سال بزرگتر در پیشرو است - انتقال کامل [مسئولیت های] امنیتی، گفتگوهای صلح که باید به پیش برود و به پیش خواهد رفت، چالش های صحتی و اجتماعی-اقتصادی ناشی از کووید، تعهدات فعلی جامعه جهانی، و نتایج متوقعه از همکاری های بیشتر منطقوی. همه‌ی اینها توأم با تغییرات سیاسی و اجتماعی که از اثر آن به وجود میاید.

واضحاً که افغانستان در سال جدید نیز به جلو حرکت خواهد کرد؛ ولی به همان پیمانہ نیازمند حمایت ویژه این شورا نیز خواهد بود.

تشکر و در انتظار بحث مان خواهیم بود.

* * *

یوناما از مردم و دولت افغانستان برای تامین صلح و ثبات حمایت می کند. مطابق به دستور کار خود به عنوان یک ماموریت سیاسی، یوناما از پیشگیری و حل و فصل منازعات حمایت میکند، باهمی و همزیستی اجتماعی را ترویج می بخشد، و همچنان همکاری های منطقوی را تقویت می کند. ماموریت ملل متحد از حکومتداری موثر حمایت می کند، مالکیت ملی و نهاد های پاسخگو که به منظور رعایت حقوق بشر ایجاد شده اند، را ترویج می بخشد. یوناما مساعی جمیله به خرج می دهد و سایر خدمات به شمول اقدامات دیپلماتیک را که بیانگر استقلالیت، بیطرفی و صداقت ماموریت است، برای جلوگیری از بروز، تشدید و یا گسترش منازعات روی دست می گیرد. یوناما مساعدت های بین المللی برای اولویت های انکشافی و بشردوستانه افغانستان را هماهنگی می کند.